

[Aagaard]

Danmarks deltagelse i FN's konference om miljø og udvikling, som lige har fundet sted i Rio de Janeiro, er et andet eksempel på, at vi søger at lade vor røst høre og gøre vor indflydelse gældende i internationale forhold. Vi er et lille land, men det er ikke ensbetydende med, at man ikke lytter til os, eller at vi ikke kan gøre os gældende internationalt. Tværtimod nyder vi stor respekt rundt omkring for at være fremtidsorienterede, forhandlingsvillige og initiativrige.

I forholdet til Østeuropa glæder vi os i den konservative folketingsgruppe over, at afspændingspolitikken fortsætter. Det Nordatlantiske Samarbejdsråd har udviklet sig til en nyttig ramme for en dialog mellem NATO og de gamle Warszawapagtlande og understreger det samarbejdsklima, vi fra konservativ side lægger så stor vægt på.

Om det økonomiske samarbejde mellem de nye demokratier og EF, som har fundet udtryk i associeringsaftalen af den 16. december 1991 imellem Polen, Ungarn, Tjekkoslaviet og EF, er vi i den konservative gruppe af den opfattelse, at vi skal gå videre ad det spor for at styrke de nye demokratiers økonomiske udvikling.

Må jeg om udviklingen i det tidligere Jugoslavien give udtryk for, at vi tager stærkt afstand fra de serbiske aktioner i Bosnien-Hercegovina. Vi understreger stærkt de enkelte folks ret til selvbestemmelse, og det internationale samfund må energisk anstrenge sig for at sikre de nye stater og beskytte deres civilbefolkning mod anslag og overgreb. Det gælder også beskyttelsen af de nationale mindretals rettigheder, eksempelvis det ungarske i det ny Jugoslavien og genskabelsen af det albanske befolkningsflertals politiske og sociale rettigheder i Kosovo.

Den hurtige indsats fra dansk side med deltagelse i den fredsbevarende FN-styrke i Kroatien falder helt i tråd med Det Konservative Folkepartis mangeårige støtte til FN's fredsbevarende aktioner. Efter vor opfattelse er det ikke de danske styrkers skyld, at man endnu ikke fuldt ud har kunnet løse de pålagte opgaver; tværtimod har vore soldater og den politistyrke, som også er på stedet, på en hurtig og dygtig måde været parat til at yde en indsats, men den politiske situation og den manglende overholdelse af våbenhvilen har lagt sig hindrende

i vejen. Efter vor opfattelse understreger situationen behovet for at få styrket FN's muligheder for at komme nødstedte mennesker til undsætning.

Nok ser vi i dag tilbage på den forløbne folketingssamling, men ingen kan bebrejde mig, hvis jeg også føler anledning til at skue lidt længere tilbage. Om kun et par måneder er det faktisk 10 år siden, at statsminister Poul Schlüter overtog ledelsen af Danmark. I den konservative folketingsgruppe er vi stolte over de mange resultater, der er nået under skiftende borgerlige regeringer. I dette tiår har Det Konservative Folkeparti og Venstre sammen med de tre midterpartier, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, været kraftcentret i dansk politik, og der er faktisk sket mange ting.

Jeg skal ikke her fortabe mig i enkeltlove, men alene udtrykke Det Konservative Folkepartis glæde over, at det er lykkedes at sætte en helt ny dagsorden for det danske samfunds politiske debat. Man tænker nu på en helt ny måde. Emner, der tidligere var tabubelagte, drøftes nu frit, og det gælder for langt de fleste af samfundslivets områder. Lad mig blot nævne to ting som offentlige besparelser og privatiseringer. Det er tydeligt for enhver, at Danmarks økonomiske situation ville have været om muligt endnu mere håbløs end i 1982, hvis ikke regeringen havde lagt kursen markant om på det store område, der hedder styringen af de offentlige budgetter. Vi kan også glæde os over, at vi har opnået både mange og store politiske resultater. Vi har igen overskud på betalings- og handelsbalancen, inflationen er bragt ned til et minimum, renten er mere end halveret, og vi har gennem en stram udgiftspolitik fået styr på de offentlige udgifter. Dette er skelsættende, men tilbage står desværre at få løst problemet med den alt for høje arbejdsløshed. Dette er en af de vigtigste opgaver her i 1990'erne, og det vil vi i Det Konservative Folkeparti fortsat koncentrere os meget om i den kommende tid.

Generelt vil jeg gerne sige om den forløbne samling, at vi i den konservative folketingsgruppe er af den opfattelse, at der er opnået flere gode og fremadrettede resultater ved løbende at inddrage alle Folketingets partier i forhandlingsforløbet, og her vil jeg gerne takke statsministeren for den redegørelse, som stats-